

1899-04-06

SENDER

Johanne Christine Larsen

RECIPIENT

Alhed Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

dansk

Date explanation:

Datoen fremgår af brevet.

General comment:

Hotel Phønix ligger i Bredgade 37,
1260 København.

Alhed Larsens far A.C. Warberg var
godsforvalter, og familien boede på
Erikshaab, som var godsforvalterbolig
under grevskabet Muckadell. Under
grevskabet hørte herregårdene
Arreskov, der var hovedsædet,
Gelskov, Brobygård og Ølstedgaard.
Gandenz og Carla var formodentlig
børn af hotel Phoenixs ejer Carl
Neiiendam og hans kone, Vilhelmine.
Det er uvist, hvad Vardeprojektet er.
Café Bernina var en københavnsk
café, der var kendt som hjemsted for
byens bohemer og litterater i de to
sidste årtier af det 19. århundrede.
Caféen lå i den stadig eksisterende
ejendom Vimmelskafte
47/Badstuestræde 2 kendt som
Tuteins Gård.

Den frie er en

kunstnersammenslutning, der blev
stiftet i 1891 af danske
billedkunstnere i protest mod det
etablerede Charlottenborg. Adressen
er Oslo Plads 1, 2100 Khb. Ø.

Sender's location:

København

Mentioned people:

Thorvald Balslev

- Bendix, Hr.

Julie Brandt

Thora Branner

Vilhelm Hammershøi

- Kroman

Peder Severin Krøyer

Andreas Larsen

Johannes Larsen

Gandenz Neiiendam

Ellen Sawyer
Harris Sawyer
Agnes Slott-Møller
Albrecht Warberg
Laura Warberg
Viggo Winkel

Archive:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv

Trykt udgave:
Nej

TRANSCRIPTION

Hotel Phønix 6-4-99.

Kære Be!

Jeg ved ikke hvor forsigtig du endnu er naaet at blive over Ungens Helbred; for i Fald du er meget ængstelig, saa lad hellere en anden læse dette Brev for dig og vær ikke ked ved det; vi har nemlig Mæslinger her i Huset, og det var dog en lovlig ung Alder for den lille at faa dem paa. Efter her at have anbefalet dig Forsigtighed, vil jeg skride til Lykønskninger "i Dagens Anledning." Maa jeg herved paa det varmeste ønske dig et godt Aar, særlig naturligvis Lykke til dit store Forehavende, at det da kan blive en nogenlunde præsentabel Unge.

Jeg gaar ud fra at du er paa Erikshaab, hvor du vel nu forbliver indtil videre; det er storartet for Far og Mor at have dig igen, du er ordentlig deres Trøst i den ellers saa barnløse Tid! hør Be, er det da ikke dejligt at vi faar saadanne udmærkede Breve fra Elle. Jeg læste et forleden, som Far havde faaet, det var ikke særlig tykt med Oplevelser og Beskrivelser, for hun skrev næsten udelukkende om Eastmans - men det er spilleme da ogsaa nok, for man ser deraf, hvor glad hun er ved ham; hun ligefrem strømmer over, synes jeg over Lovtalen om ham - og saa skidt med Begivenhederne! Der maa vi rigtignok sige, at vi har været heldige, naar vi tænker paa, hvor voveligt hele det saa ud fra Begyndelsen.

Her har vi ellers haft en stilfærdig Paaske, stakkels Anna har ligget af Mæslinger og ligger endnu. Dr. Djørup siger, at de af os, der endnu ikke har haft det, kan være aldeles sikre paa at faa det. Jeg har jo ikke haft Mæslinger, vel? Jeg kan da ikke huske, vi nogensinde har haft dem paa Erikshaab. Jeg er meget gal i Hovedet derom, sikke et Tidsspilde! og hvis Carla og Gandenz faar det - uf, der er altid et farligt Halløj naar saadanne Unger ligger i Sengen.

I Tirsdags Middags fik jeg et lille Kioskbrev fra Thorvald, der var her i Byen. han havde først lige faaet at vide, at jeg var herinde i Paasken, men da han gjerne vilde se lidt til mig, bad han mig om at komme op paa Bernina Kl. 3 - Jeg var en lille Smule betænkelig ved det, men da det jo var ham selv, der tog Initiativet, gik jeg derop og vi havde det saa umaadelig fornøjeligt og hyggeligt en Times Tid, og nød en Kop tør Kaffe med Creme og Cigaretter; han saa efter min Mening ikke Spor mere gammel ud end han gjorde for et Aar siden, var frisk og livlig som altid, og vi snakkede udmærket sammen naar bare jeg maa slippe for at være forlovet med Thorvald, synes jeg udmærket godt om ham; og dersom vi nu begge har mistet en daarlig Kæreste og vundet en god Ven, hvad kan man saa egentlig forlange mere. - Sandsynligvis opgives Vardeprojektet, det lader til at være en underlig

sløsevern og uefterrettelig Mand, der ikke en Gang kan svare paa et Forretningsbrev, men rolig Gang paa Gang lader Th's Breve ubesvarede. Kroman, hvem Th. var oppe hos, mente slet ikke, der var Brug for et Seminarium, hvilket jo ikke gør Sagen mere indbydende..

Jeg har været en lille Visit ude hos Tutte; det var morsomt at se hende en Gang igen hun har lagt sig en aldeles dejlig Unge til, en lille Pige sød og med klare blaa Øjne og hvidt Haar. Hun laa i Vuggen og fik Vælling af en Flaske; og denne Flaske holdt hun selv i sine bitte Hænder; og da den blev tom løftede hun den selv i Vejret for at faa det sidste med; det kalder jeg stort af en Unge paa 9 Maaneder. Tutte var tilsyneladende meget glad ved at se mig og sagde, at jeg med det første skulde inviteres derud til en L'hombre.

Klokken er saa mange, at jeg ikke kan naa at faa det af Sted i Dag; Elisa (vores Pige) er væk og saa kan jeg ikke gaa paa Posthuset, naar Anna ligger i Sengen. Derfor vil jeg foreløbig holde op og fortsætte i Morgen. Fredag Sikken en Smertensdag for mig i Dag, da jeg kom hjem fra min Morgentur opdagede jeg, at den lille Sølvpind i min Kæde var borte; jeg havde set, at den var meget slidt, men nu har den saa ikke villet holde længere i Sammenføjningen, jeg gik øjeblikkelig ud paa Molen igen og ledte ihærdigt, men uden Resultat. Sørgeligt! -----

Forleden Aften var jeg med Pan hjemme hos hendes Forældre; det skulde kun have været en lille Visit, men jeg morede mig saa godt, at jeg erklærede til Pan, at jeg vilde blive. Af Interessandheder var der den blinde Bendix, en Broder til Victoria. Tænk, han vilde for ca 3 Aar siden tage Livet af sig, men naaede kun at ødelægge Synsnerven ved Skuddet, kom paa Hospitalet, kom sig, men var og blev blind, og nu lever han videre - ret fornøjet ved Tilværelsen er det da ikke ret mærkværdigt. Han er saadan, at man næsten ikke kan mærke paa ham, at han intet kan se; han færdes i Stuerne med største Lethed, ved præcis hvor alle i Stuen er, hvem der gaar og hvem der kommer, og dem han taler med ser han lige ind i Øjnene - hvor kan Mennesket dog! Han vil paa Landet nogen Tid i Sommer, men kan ikke finde noget Sted han spurgte mig ivrigt, om jeg ikke kunde tænke mig et Sted, han vilde gerne et Sted, hvor der var intelligente Mennesker, for ellers kunde han ikke holde det ud og saa skulde der være Skygge - om Egnen ellers var grim som Arvesynden gjorde intet; han er selv et meget intelligent Menneske, gennemdannet og vist kundskabsrig. Kunde I tænke Jer noget Sted? Jeg har sagt Pan, at hun skulde faa de nærmere Betingelser at vide, f.Ex. Betaling o.s.v. Jeg fik en saa knusende Interesse for Manden. [ulæselig] lille Dreng der bor der hos dem holder meget af ham og aner ikke, at han er blind, saa lidt mærkeligt altsaa, er det dog ikke

besynderligt?

Jeg har været paa den frie, den er brillant i Aar! Jeg synes, at Las' to store Billeder er dejlige. Det er kedeligt, at I ikke kan faa dem at se, der er saa mange storartede Billeder. Fru Slot Møller har et helt vidunderligt Folkevisebillede. - naa ja, det kan jo slet ikke nytte at begynde paa at nærme sig af dem. Begge Hammershøi's var udmærkede, selv Krøyer var morsom og god i Aar. Paa Charlottenb. har jeg endnu ikke været, efter hvad Viggo siger er den ogsaa nok værd at se, men selv om en Del deraf er godt, er der dog meget Skidt iblandt. Sig til Mor, at hun skulde tage sig en lille Tur herind for at se Udstill. og saa høre Skærsommernatsdrømmen som de jo giver for Tiden paa det kongelige. Hun er jo altid velkommen hos Tante Dis, og nu da de har levet saa stilfærdigt i Vinter, kan der vel nok blive Raad til det. - Saa, nu har du faaet 8 Sider fuld af Fortælling, nu maa du nøjes med det. Du bliver nok 27 Aar i Dag, det er spilleme snart høje Aldre, vi præsterer.

Ungdommens Roser smaa

Pluk dem før de forgaa!

Farvel lille Be, og lad mig se, at du fremdeles har det godt! Hils alle hjemme paa det varmeste fra din Junge.

Hils din lille Mand og Barn!

Høbet Thøniy 6-4-99.

Kære Be!

Fig ved ikke hvor forsigtig du
endnu er naaet at blive
med Augens Helbred, for i Fæl
det er meget angstelig, saa lad
heller den anden Lase ~~det~~
Brev for dig og rør ikke selv
det, vi har nemlig Madeline
her i Huset, og det var dog
en lovlig ung Alder for den
lille at faa dem paa.

Efter nu at have anbefalet
dig Forsigtighed, vil jeg skikke til
dig Kænsknungen, i Dagens Anledning.
Maa jeg herved paa det var-
mest ønske dig et godt Aar,
særlig naturligt vis dykke til
dit store Forbehold, at det
da kan blive en nogenlunde
presentabel Uge!
Fig gaar ud fra at du er paa

880188
min Mening ikke for mere
gammel end han gjorde
for et Aar siden, val frisk
& livlig som altid, & vi
gnakkefærdighed gammelt
naar jeg kan maa slippe for
at være forenet med Thoraal,
synes jeg indmærket godt om
ham, & desom er nu begge
har mistet en daadig
Kæreste og vundet en god Ven,
hvad kan man saa egentlig
forlange mere. — Santhylde
er ogsaa en Værdprojetekt,
det lader sig at være en under-
lig Plasevom & udfærdig
Maad der ikke en Gang
kan være paa et foretning
Eres, men ganske rati Gang
paa Gang lader sig være
ubesværet. Roman, hvem
Th. var oppe hos, mente det
ikke at der var Brug for
noget Seminarium & det
gik jo ikke Sagen mere ind-
lydende. —
Sag kan være en Tisit
iden hos Trisse; det var ma-
jorant at se hende en Gang igen
hun har lagt sig en aldeles dej-
lige til, en lille Tje ret glid

med klare blåa fjere og hvit
Haar. Hun laa i Væggen og
fik Vælling af en Flaske;
og denne Flaske holdt hun
selv i sine vilde Hænder og
da den blev tom løftede
hun den selv i Vejret for
at faa det sidste smed. Det
kalder j. Helt af en 'Dag'
Huse, da 9 Måned. Trist
var tilsyneladende meget glad
ved at se mig og sa, at j.
med det j. Skjeld i mi-
Tens der er til en S. Hambro.

Klokken er Van mang,
at j. ikke naar at faa dette
af det i Dag, blaa (vovst) og
er ud og saa kan j. ikke
gaar jaan Posthuset, naar
Anna ligger i Senge. Du
j. vil j. forelselig holdt og er
blaa fortsatt i Morgen.
Fredag, Sikken en Søndagsdag
ja mig i Dag, da j. kan hjem fra
min Magpinde og da j. at
den lille Salopind i min
Kade var borte, j. havde set at
den var meget glad, nu har den
saa ikke villet holde langere
i Sammenføjningen, j. gik op.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Glædelig ud paa Malen igen
herte Skæbne, men ellers Re-
sultat. Fortælling!

Søleders Opførelse var paa
hjemme hos hendes forældre;
det skulde kun have været
en Frist, men paa mere end så
gode, at paa udklædte til Paris, at
paa vilde blive. Af Indensand
Meden var der den blinde
Bendix, en Nader til Nicolai.
Touk, han vilde for en c. 3 Aar
siden tagt sinet af de mange
maaned, kun at gælle, og
nerven ved Skuddet, som paa
Hospitalet, kan vi men han
blev blind, og med lever kan
videre - et forsvaret ved tilværelse
er det dog ikke med sig selv.
Han er Vædan, at man næsten
ikke kan se paa ham, at
han vilde kan se, han vilde
i Skæbne med Skæbne, at
ved pædsis hvor alle i Skæbne,
hvor der gaar og lever, der
kommer, og dem han taler med
der kan lige ind i Opførelse -
paa Mennesket dog. Han vil
paa Landet nogen Tid i Sammen
men kan ikke finde noget, at
kan paa vilde vilde, at paa

ikke kunde tænke mig, at
han vilde gøre et Skæbne, lever
der var intelligent Menneske
eller paa han ikke holdt
det ud, og saa skulde der være
Paa og paa Eggen eller var
paa kan Arve, og den gjorde
indet, kan er selv et meget
intelligent Menneske, gennem-
gaaet, og vist kun, at paa.
Paa tænke sig noget, at paa.
Vi har sagt Paa, at han skulde
paa de Menneske, at paa.
at vilde, og paa. Paa, og paa.
Vi fik en saa smuk, at paa
et for Mændene. Paa vilde
den, som der der, at paa
meget af ham, og paa ikke, at
han er blind, paa vilde
det altid, er det dog ikke
deilig!

Vi har været paa den fine,
der er brillant i den, at paa
synes, at paa, og paa
er dejlige. Det er kedeligt, at
ikke paa den at se, der er
mange, at paa, at paa.
Paa vilde har et helt
vidunderligt, at paa, at paa.
- men ja, blot kan, at paa
lytte, at paa, at paa

BB0188
og af dem. Jegge Hammers
Højeren var i den arkete selv,
Kjøer er mæren og got i de.
Paa Charlottenb. har endnu
ikke vaeret, efter hvad Tige
siger er den og saa nok vaeret
at se, men selv om du det
deraf er got, er du dog meget
skidt iblandt. Sig til Mrs.
at hun skulde tage sig en lille
tur herind for at se Udskill.
og saa høre Pharsommerens
drømmen som de jo giver for
Tiden paa det kongelige. Hun
er jo albit velkommen her
Tante Min, og nu da de haaler
saa stieljærdigt i Vinter, kan
de vel nok blive Paa til
det. — Sam! nu har du
faaet 8 Tiden fuld af for-
sælling, nu maa det nøje
med det. Du bliver nok 27
i dag, det er spilleme snart
høje Alder, er præsteren.
Ud dannelsen Rosen Maa
Plæk dem for de forger!
Fangel till Se, og lad mig se, og
du fremdeles har det got!
Hils alle hjemme fra det
barneste fra din Tante
Til du hils Mær og Barn!